

Σπύρος Γιαννακόπουλος

Το ΑΓΟΡΙ ΠΟΥ ΠΕΤΑΕΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Το αγόρι που πετάει

Με λένε Σπύρο και γεννήθηκα τον Δεκέμβριο του 1981. Μου αρέσει να διαβάζω, να ακούω μουσική και να γράφω. Έχω γράψει επίσης τα βιβλία: *Ο Τρύφοντας από τη Δρακολανδία*, *Πορτοκαλάδα με ανθρακικό*, *Το κορίτσι με το ξύλινο σπαθί*, *Νάνσι*, *Ο Μασκοφόρος Εκδικητής* και *Αλλόκοσμος επισκέπτης*.

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Το αγόρι που πετάει

Εικονογράφηση
ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΛΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εξμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Συλλογή Χελιδόνια – 211

Σπύρος Γιαννακόπουλος, *Το αγόρι που πετάει*

Εικονογράφηση: Πέτρος Χριστούλιας

Σχεδιασμός εξωφύλλου σειράς: polka dot design

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

DTP: Κωνσταντίνος Καπένης

Φιλμ-μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), 2018

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Σπύρος Γιαννακόπουλος, 2018

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Μάρτιος 2019

ΚΕΤ Β845 ΚΕΠ 125/19 ISBN 978-960-16-8057-6

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), 57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Τ.Θ. 1213,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στον Άκη

«Τι ωραίο πράγμα να πετάς»

Πίτερ Παν, J. M. Barrie

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Η τιάρα της Μαρίας Μπάλλας	13
Λουκουμάδες με μέλι	18
Νεραϊδόσκηνη	25
Η αρκούδα και ο κυνηγός.	33
Ο δραματογράφος	41
Ευκαιρία για αυτόγραφο	51
Ανάγκη για ησυχία	59
Χειροφίλημα	66
Οι προσκλήσεις	75
Οι τιαροφύλακες	83
Μάντεψε ποιος	92
Διάλειμμα	100
Το πιο λαμπρό αστέρι	106
Τελευταία πράξη	115
Το αγόρι που πετάει	123
Πρώτες βοήθειες	129
Επίλογος	135

Η τιάρα της Μαρίας Μπάλλας

Η ΠΙΕ ΜΕ ΧΑΡΗ μια γουλιά από το λευκό κρασί της και ακούμπησε το κολονάτο ποτήρι στο μαρμάρινο τραπεζάκι. Με ύφος αποφασιστικό είπε: «Θέλω να φορέσω την τιάρα της Μαρίας Μπάλλας». Και με μια αέρινη κίνηση χάιδεψε τα πλούσια ξανθά μαλλιά της και σούφρωσε τα χείλη της όπως όταν έβγαζε σέλφι για να την ανεβάσει στο ίντερνετ. Στο ποτήρι είχε μείνει κόκκινο σημάδι από το κραγιόν της.

«Την τιάρα της Μαρίας Μπάλλας;» έκανε έκπληκτος ο σκηνοθέτης Κάρολος Χριστοφόρου και, τοποθετώντας καλύτερα τα κοκάλινα μυωπικά γυαλιά με τους χοντρούς φακούς, κοίταξε δύσπιστα την όμορφη ηθοποιό Λίνα Ζαφειροπούλου που βρισκόταν απέναντί του. Τα μαλλιά του σκηνοθέτη ήταν γκρίζα και τα μούσια του πυκνά. Φορούσε εμπριμέ φαρδύ πουκάμισο κι ένα κόκκινο φουλάρι στον λαιμό.

«Ναι» έκανε με ονειροπόλο ύφος η ηθοποιός. «Θέλω να τη φορέσω. Είναι το όνειρό μου. Και αυτή θα είναι η

κατάλληλη ευκαιρία. Θέλω να λάμψω. Ήρθε η ώρα μου να λάμψω. Σαν αστέρι στον νυχτερινό ουρανό. Το πιο φωτεινό αστέρι. Η τιάρα της Μαρίας Μπάλλας θα με γεμίσει φως!»

«Λίνα; Τι είναι αυτά που λες; Ξέρεις πόσο δύσκολο είναι να μας επιτρέψει το μουσείο να τη χρησιμοποιήσουμε;»

Βρίσκονταν στο ήσυχο μπαρ Εβίβα, στα σύνορα Κολωνακίου και Εξαρχείων, όπου σύχναζαν. Ο φωτισμός ήταν χαμηλός και έπαιζε απαλή τζαζ, πάνω στην οποία πατούσαν χαμηλόφωνες κουβέντες περί τέχνης και γραμμάτων. Στους τοίχους υπήρχαν κορνιζαρισμένες αφίσες από παλιές θεατρικές παραστάσεις. Το μπαρ ήταν στέκι ηθοποιών. Ήταν νωρίς το βράδυ, καθημερινή, και δεν είχε πολύ κόσμο.

«Έλα, Κάρολε, σκέψου το. Τη στιγμή που κορυφώνεται το δράμα... Τη στιγμή που ως απαστράπτουσα περιγκίπισσα Ναταλία Ζαβλάκοβα εμφανίζομαι στη σκηνή για να σταματήσω αυτή τη μονομαχία... Τη στιγμή που φωνάζω *Σταματήστε τους!*... Φαντάσου να φοράω την τιάρα της Μαρίας Μπάλλας!»

Ο σκηνοθέτης ήπια μια γουλιά από το κρασί του κι έμεινε για λίγο σκεφτικός. Σκόπευε να ανεβάσει στο Κρατικό Θέατρο Ελλάδος τη *Ναταλία* του Τρέχοφ. Και ήθελε να παρουσιάσει κάτι δυναμικό και μαγευτικό. Κάτι πρωτοποριακό. Να φεύγουν οι θεατές καταγοητευμένοι, αλλά και αλλαγμένοι, προς κάτι άλλο, προς κάτι καλύτερο. Είχε όραμα για κάτι μεγαλειώδες. Είχε επιλέξει προσεκτικά τους ηθοποιούς, κυρίως νέους και ταλαντούχους, οι οποίοι θα υπάκουαν πιστά στις σκηνοθετικές του οδηγίες.

Και τον πρωταγωνιστικό ρόλο θα τον έδινε στη Λίνα Ζαφειροπούλου, με την οποία βρισκόταν σε σχέση, κάτι που ο κόσμος το είχε τούμπανο κι αυτοί κρυφά καμάρι. Είχε σκεφτεί διάφορα σκηνοθετικά κόλπα, μια μοντέρνα οπτική που θα εξέπληττε τους κριτικούς, εντυπωσιακά σκηνικά, πολλούς κομπάρσους και –η Λίνα Ζαφειροπούλου τελικά είχε δίκιο– σίγουρα η τιάρα της Μαρίας Μπάλλας θα ήταν ένα υπέροχο επιπλέον εργαλείο. Αλλά πώς θα μπορούσε να τη ζητήσει από το Μουσείο του Θεάτρου;

«Εντάξει» είπε τελικά αναστενάζοντας «δεν έχεις άδικο, πραγματικά θα προσθέσει μια επιπλέον αίγλη στο όλο εγχείρημα».

«Φαντάσου λάμψη που θα δώσει στον ρόλο μου. Θα είναι η πιο σπουδαία Ναταλία που ανέβηκε ποτέ. Θα μαγέψω τον κόσμο». Η Λίνα Ζαφειροπούλου, από τη μεριά της, αναλογιζόταν τις συνεντεύξεις που θα ακολουθούσαν. Τις φωτογραφίσεις. Θα γινόταν πρωτοσέλιδο παντού. Θα έβλεπαν όλες οι άλλες οι φώκιες την πραγματική της αξία. Η καριέρα της θα απογειωνόταν. Λιμουζίνες θα την πήγαιναν και θα την έφερναν. Μπορεί μετά από αυτό να έκανε καριέρα και στο εξωτερικό. Να έκανε ταινία στο Χόλλυγουντ. Και τότε ο Κάρολος Χριστοφόρου να πήγαινε να πνιγεί. «Φαντάσου τι ωραία που θα ήταν, καλέ μου!»

«Γλυκό μου κορίτσι, κανένας άλλος δεν έχει φορέσει την τιάρα αυτή εκτός από την ίδια τη Μαρία Μπάλλας. Μετά τον θάνατό της μπήκε στο μουσείο. Και έμεινε εκεί να φυλάσσεται. Όσες προσπάθειες κι αν έγιναν, δε βγήκε ποτέ από αυτή την προθήκη».

«Κάρολε, εσύ μπορείς» έκανε ανοιγοκλείνοντας όλο νάξι τα βλέφαρά της η Λίνα Ζαφειροπούλου. «Έλα τώρα, ζούζουνε, τόσες γνωριμίες έχεις. Εσένα θα σου επιτρέψουν να τη χρησιμοποιήσεις στην παράστασή σου. Καρολινουλίνι μου, αυτή η τιάρα θα με κάνει ευτυχισμένη. Δε θες να είμαι ευτυχισμένη;»

«Θέλω, Λίνα μου. Αλλά...» Κόμπιασε για μια στιγμή. «Δεν είναι καθόλου εύκολο όμως. Η τιάρα είναι ανεκτίμητης αξίας. Ακόμη κι αν μας επιτρέψουν, θα πρέπει να συνεννοηθούμε με την αστυνομία, ώστε να συνεχίσει να φυλάσσεται. Θα πρέπει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας. Είναι μεγάλη ευθύνη. Κάποιος μπορεί να επιχειρήσει να την κλέψει».

Ξαφνικά το πρόσωπο της ηθοποιού σκοτείνιασε.

«Αυτή η τιάρα θα με κάνει να ξεχωρίσω από όλες τις άλλες καρκάξες» είπε και φλόγες τρεμόπαιξαν στα μάτια της.

«Λίνα μου...» έκανε ο σκηνοθέτης Κάρολος Χριστοφόρου και επιχειρήσε να αγγίξει τρυφερά τα χέρια της Λίνας πάνω από το μαρμάρινο τραπέζακι.

Η Ζαφειροπούλου τράβηξε τα χέρια της, τα σταύρωσε στο στήθος και έμεινε έτσι μουτρωμένη.

«Θέλω να φορέσω αυτή την τιάρα!» φώναξε.

Κάποια βλέμματα από το μπαρ στράφηκαν στο ζευγάρι. Η ηθοποιός ανάσαινε σαν ταύρος.